

Læring med engagementet forrest

Projektbaseret læring spiller en stigende rolle på landets skoler og ungdomsuddannelser.

Lene Jensby Lange

Tobias stormede ned ad gangen og kastede sig i favnen på Tove, 82, så snart hun kom om hjørnet fra hovedtrappen. Tove og Tobias fra 5.a. var blevet tætte og betydningsfulde for hinanden. Over de seneste måneder havde 5. årgang mange gange været på besøg i det lokale ældrecenter, hvor Tove kom tre gange om ugen. Tove havde lært Tobias at strikke. Han havde lært hende, hvordan hun skulle bruge sin telefon og skrive sms'er. Og mellem strik og moderne teknologi foldede et helt særligt venskab sig ud.

Fortællingen er et af de varme minder, Lise Lotte Dagge og Peter Frederiksen har fra deres tid som lærere på Skovshoved Skole. Og fortællingerne nærmest vælter frem, når man spørger ind til nogle af de mange autentiske projektføløb, de to har været en del af. Fortællingen om, da børnene overtog en julegudstjeneste. Forældre og bedsteforældre var inviteret, og der var ikke et øje tørt, da børnene overtog prædikestolen. Eller fortællingen om dengang, de brugte en hel måned på at stable en restaurant på benene med alt, hvad det krævede af madkundskab, matematik, skriftlighed, samarbejde, opfindsomhed og meget mere, og børnene så måtte håndtere en klage fra et af bordene, mens lærerteamet i hemmelighed jublede af fryd over, at restauranten blev modtaget fuldstændigt som en normal restaurant af gæsterne. Eller da Alfred havde nørklet med et helt særligt projekt gennem hele skoleåret og pludselig blæste hele årgangen og lærerteamet omkuld med et fuldstændigt for-

rygende gennearbejdet projekt om musik og særligt trommens mangeartede lyde og udformninger, når man bevæger sig rundt i verden.

- Vi kastede os oprindeligt over projektbaseret læring, fordi vi ville skabe en mere kreativ skole med nerve, meningsfuldhed og ægte engagement, fortæller Lise Lotte. Entreprenørskab og kreative innovationsproces-

ser giver en masse dynamik til det faglige, og gør skolen levende for børnene. Samtidig får vi sat en rigtig god udviklingsbane op for det, vi kalder det 21. århundredes kompetencer. Børnene lærer at samarbejde, at tænke selv og sammen, at udvikle ideer, præsentere dem og gøre dem til virkelighed for blot at nævne en lille del af det. Og vi fandt ud af,

hvor givende det er at skabe skole sammen med børnene.

- Noget af det, vi især fandt betydningsfuldt, var, at det gav rum for mange måder at være dygtig på. Dygtig til at regne. Dygtig til at samarbejde. Dygtig til at mægle. Dygtig til at turde. Ingen kan det hele, men sammen kunne vi alt, og det både så og lærte børnene. Vi så børn, der før havde haft svært ved at gå i skole, blomstre op og mærke deres værd på egne præmisser. De fik lov til at træde ud af tidligere roller og opleve en helt anden

selig kunne vi løse langt mere op i det og give plads til andre ting, som de forskellige børn kunne, og som var med til at ændre andres syn på dem og give dem styrket mod på at gå i skole. De muligheder, vi kan give børn for ægte fællesskaber både i skolen og med folk udenfor skolen er guld værd for dem, fortæller Lise Lotte.

Lise Lotte og Peter skiftede for nogle år siden lærerrollen ud med en anden form for lærerrolle, nemlig som praksiskonsulenter hos rådgivningshuset Autens. Her hjælper de lærere og pædagoger i hele landet på vej med virkelighedsnære læreprocesser, entreprenørskab i børnehøjde, projektbaseret læring og anderledes læringsrum til nye læringsformer. Det er stadig børnenes engagement, deltagemuligheder og dybere læring, der er den stærke drivkraft, og ikke mindst glæden ved at give flere mulighed for at gå den vej.

- Projektarbejdsformen er en fantastisk måde at bringe fagligheden til live på og give eleverne en konkret rolle i den, fortæller Peter. Fagligheden kommer ud af bøgerne og ind i børnenes hverdag, hvor der sammenhæng og mening med det. Der var engang, hvor vi omdannede hele skolens kælder til et regulært klimasammenbrud, husker han. - Vi inviterede alle forældrene. De blev inddelt i tur-grupper med hver deres elev-vært iført hvid plastikdragt. Hver gruppe havde indrettet et særligt lokale i kælderen. Nogle havde lavet en ørken, nogle universer med smeltet hav-is og meget andet, og så gav de ellers deres forældre én på opleveren med al deres research på området med diagrammer, kurver, kampagner og hele molevitten. Det var et af vores største projekter, og ingen af os glemmer nogensinde den oplevelse. ●